

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 147

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 706 din 9 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe	2-4
Decizia nr. 773 din 28 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	4-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
75. — Decizie pentru eliberarea, la cerere, a doamnei Gabriela-Maria Podașcă din funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului.....	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.450. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur	8
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate.....	9-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 706

din 9 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, excepție ridicată de Iuliana Cioroiu în Dosarul nr. 9.597/233/2015 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 752D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.597/233/2015, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe**, excepție ridicată de Iuliana Cioroiu într-o cauză privind soluționarea unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece executarea silită este o etapă a procesului civil, a cărei începere trebuie să fie sub controlul instanței de executare, aceasta fiind singura abilitată să exercite controlul judiciar și să supravegheze procedurile judiciare.

6. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** arată că, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 666 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale. Dispozițiile art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016. Prin urmare, având în vedere că normele contestate nu mai sunt în vigoare, acestea fiind amendate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016, precum și faptul că, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în prezentul dosar a rămas fără obiect.

9. **Avocatul Poporului** precizează că prin punctul de vedere anterior transmis și reținut în Decizia nr. 365 din 2 iunie 2016 a apreciat ca fiind neconstituționale dispozițiile art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă. De altfel, precizează că, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 666 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de

procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe.

13. În realitate, având în vedere dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora *„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază.”*, Curtea va reține obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015. Ulterior, textul de lege criticat a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 4 februarie 2016.

14. Având în vedere că textul de lege criticat, în redactarea anterioară modificării prezentate, a fost incident în litigiul în soluționarea căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate și ținând seama de cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sintagma *„în vigoare”* cuprinsă în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a analiza dispozițiile legale criticate în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016, care au următorul cuprins: *„(2) Executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării executării silite, prin încheiere, fără citarea părților. Motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.”*

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum se interpretează, potrivit art. 20 din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din Codul de procedură civilă și a constatat că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale. Curtea a statuat că nu este de competența executorului judecătoresc să dispună el însuși executarea titlului executoriu, acesta putând efectua numai acte de executare în cadrul procedurii declanșate de către o instanță judecătorească. În același timp, Curtea a subliniat că intervenția instanței judecătorești nu se poate realiza *ex post*, pe calea soluționării unei eventuale contestații la executare, conform art. 712 din Codul de procedură civilă, întrucât hotărârea acesteia nu poate nici înlătura și nici acoperi viciul de neconstituționalitate al actului care a declanșat executarea silită ca fază a procesului civil, respectiv caracterul său extrajudiciar. Curtea a reținut totodată că executorul judecătoresc, deși îndeplinește un serviciu public, îl reprezintă pe creditor în raportul execuțional care s-a născut între creditor și debitor, fiind, practic, un agent al acestuia; de altfel, onorariul

său, parte a cheltuielilor de executare, chiar dacă în final cade în sarcina debitorului, este avansat de creditor.

17. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că executorul judecătoresc nu face parte din autoritatea judecătorească, iar activitatea sa, potrivit art. 4 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, se află sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției. Mai mult, acesta nu dispune de *imperium* — atribut care caracterizează numai judecătorul — pentru a da o hotărâre în baza căreia se dispune declanșarea executării silite, respectiv încheierea de încuviințare a executării silite, și nu beneficiază de atribuțiile de imparțialitate și de independență specifice numai instanțelor judecătorești.

18. În consecință, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, Curtea a constatat că prevederile art. 666 din Codul de procedură civilă, în redactarea criticată și în prezenta cauză, încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 124 din Constituție, prin prisma faptului că începerea/declanșarea procedurii executării silite este sustrasă controlului judecătoresc, astfel că nu sunt respectate exigențele dreptului la un proces echitabil, sub aspectul imparțialității și independenței autorității, înfăptuirea justiției fiind „delegată” executorului judecătoresc, precum și cele ale art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât legiuitorul nu a respectat Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 31 martie 2009, prin care s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 459/2006, care reglementau o soluție legislativă similară, ignorând exigențele constituționale stabilite prin aceasta. De asemenea, Curtea a constatat că soluția legislativă contravine și dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 126 alin. (1) din Constituție, prin prisma exercitării de către executorii judecătorești a unei activități specifice instanțelor judecătorești.

19. Potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Având în vedere că prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată anterior publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere mai sus citate, soluția ce urmează să fie pronunțată în cauza de față este cea de respingere a excepției ca devenită inadmisibilă.

20. În aceste condiții, potrivit jurisprudenței Curții, reprezentată, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, paragraful 18, în temeiul Deciziei de admitere nr. 895 din 17 decembrie 2015, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

21. De asemenea, Curtea, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, paragraful 28, a statuat cu privire la efectele pe care această decizie le produce în privința instanțelor de judecată și a legiuitorului.

22. Totodată, Curtea observă că, ulterior pronunțării Deciziei nr. 895 din 17 decembrie 2015, textul de lege criticat a fost pus de acord cu dispozițiile Constituției a căror nesocotire a fost constatată prin decizia de admitere mai sus citată. Astfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 s-a stabilit că executorul judecătoresc înregistrează cererea de executare, dar va solicita încuviințarea acesteia de către instanța judecătorească de executare.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, excepție ridicată de Iuliana Cioroiu în Dosarul nr. 9.597/233/2015 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 773

din 28 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Jurcă Daniel Sorin în Dosarul nr. 04652/221/2008* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 12D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Menționează totodată că, la dosar, s-a întocmit o notă referitoare la demersurile realizate în vederea asigurării unui traducător autorizat de limba sârbă pentru partea Ljubisa Ilic. Față de

aceste din urmă mențiuni, reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază cauza în stare de judecată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate, reținând că norma criticată stabilește o prorogare legală de competență în raport cu un moment procesual, iar nu pe criteriul naturii infracțiunii sau al naturii faptei. Norma stabilește momentul începerii cercetării judecătorești în funcție de care cauzele rămân sau nu în competența instanțelor pe rolul cărora se află la momentul intrării în vigoare a legii procesuale noi. Reține că acest moment procesual este definit în legea procesual penală și arată că există prevederi suficiente care să permită autorului să înțeleagă ce înseamnă „*începerea cercetării judecătorești*” pentru a se răspunde exigențelor de previzibilitate invocate de autor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 04652/221/2008*, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.** Excepția a fost ridicată de Jurcă Daniel Sorin cu ocazia soluționării unei cauze penale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care permit soluționarea cauzelor, ce sunt de competența exclusivă a unei anumite instanțe, de către o instanță inferioară acestora. Astfel, dispozițiile criticate sunt lipsite de previzibilitate, „deoarece din modul de ierarhizare a cauzelor nu poate fi determinată de către o persoană, în mod rezonabil, dacă faptele care îi sunt imputate intră sub incidența normei”. Arată că legea de punere în aplicare a Codului penal este un act normativ cu o forță inferioară acestuia din urmă, astfel încât norma criticată contravine principiului legalității incriminării, garantat de art. 23 alin. (12) din Constituție.

7. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile criticate sunt norme de drept procesual penal, supuse regulii aplicării imediate a legii noi, care guvernează aplicarea în timp a normelor de procedură. Situația reglementată de dispozițiile criticate este una tranzitorie și privește cauzele penale în curs de judecată în primă instanță și în care, la data intrării în vigoare a legii noi — 1 februarie 2014 —, s-a început cercetarea judecătorească. Instanța de judecată apreciază că între dispozițiile contestate și dreptul la principiul legalității incriminării ocrotit de art. 23 alin. (12) din Constituție nu poate fi reținută nicio contradicție, întrucât nu este înlăturată posibilitatea inculpaților de a beneficia de toate drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. În continuare, instanța de judecată arată că, în ceea ce privește domeniul de aplicare a legii procesual penale, a fost consacrat principiul activității acesteia, care presupune că aceasta este de imediată aplicare, vizând și cauzele în curs de urmărire penală sau judecată. În final, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că legiuitorul a optat pentru un criteriu obiectiv și rezonabil, respectiv data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, și a prevăzut, printr-o normă clară și previzibilă, că acele cauze aflate pe rolul primei instanțe să fie soluționate de aceeași instanță. Dispozițiile legale criticate sunt norme tranzitorii, menite tocmai să dea eficiență aplicării în timp a noilor reglementări privind procedura penală. Totodată, dispozițiile legale criticate nu îngrădesc în niciun fel dreptul părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Pentru aceste motive, Guvernul apreciază că dispoziția criticată este conformă cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, care garantează dreptul la un proces echitabil.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că participanții la procesul penal beneficiază de toate garanțiile specifice dreptului fundamental prevăzut la art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, putându-și apăra inclusiv drepturile și interesele procesuale sau procedurale în cadrul unei proceduri penale contradictorii, caracterizată prin egalitatea armelor și prin

caracterul rezonabil al termenului de soluționare a cauzelor. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 23 alin. (12) din Constituție, Avocatul Poporului arată că libertatea individuală nu are caracter absolut, fiind necesar a se exercita între coordonatele stabilite de ordinea de drept, așa încât încălcarea regulilor care compun ordinea de drept autorizează legiuitorul să reglementeze, în funcție de gravitatea comportamentului infracțional, norme penale care vizează direct libertatea persoanei. Totodată, susține că reglementările criticate au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Dispozițiile criticate au următorul conținut: „*Cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță în care s-a început cercetarea judecătorească anterior intrării în vigoare a legii noi rămân în competența aceleiași instanțe, judecata urmând a se desfășura potrivit legii noi.*”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil și art. 23 alin. (12), potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii. De asemenea, au fost invocate prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 1 din Legea nr. 255/2013, prin dispozițiile acestui act normativ sunt reglementate situațiile tranzitorii ce rezultă ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală. În ceea ce privește aplicarea legii procesual penale în timp, Curtea reține că aceasta este guvernată de principiul activității, ceea ce înseamnă că legea se aplică din momentul intrării în vigoare și până la momentul ieșirii sale din vigoare. Astfel, la aplicarea legii procesual penale nu se ia în considerare data săvârșirii infracțiunii, ci data la care se efectuează actul procesual sau procedural, chiar dacă procesul a fost început anterior intrării în vigoare a legii. Totodată, în situațiile tranzitorii, legea procesual penală veche poate avea

efect ultraactiv, ceea ce înseamnă că dispozițiile ei pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale începute sub imperiul legii vechi, dar care se continuă sub imperiul legii noi (Decizia nr. 589 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 16 ianuarie 2015, paragraful 15).

16. În acest sens, în ceea ce privește cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță, Legea nr. 255/2013 distinge în funcție de momentul procesual în care acestea se aflau la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală. Astfel, în cazul în care, la data intrării în vigoare a legii noi, nu se începuse cercetarea judecătorească, cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță au fost trimise, potrivit art. 6 din același act normativ, judecătorului de cameră preliminară, fiind soluționate de către instanța competentă potrivit legii noi, în acord cu regulile prevăzute de această lege. În ceea ce privește cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță în care, la data intrării în vigoare a legii noi, se începuse cercetarea judecătorească, acestea rămân, potrivit art. 7 din Legea nr. 255/2013, în competența aceleiași instanțe, judecata urmând a se desfășura potrivit legii noi.

17. În acest context, Curtea reține că, prin Decizia nr. 265 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 15 iunie 2015, paragraful 14, analizând constituționalitatea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 255/2013, a statuat că, în materie penală, în exercitarea legitimității sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferită de art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul, prin dispozițiile de lege tranzitorii, a prevăzut aplicarea acestei noi viziuni și asupra proceselor începute înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală. În această împrejurare, se poate constata că instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și competența funcțională, după materie și după calitatea persoanei a instanțelor judecătorești, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut că acesta este sensul art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege”.

18. Totodată, Curtea observă că, prin aceeași decizie, în paragraful 15, s-a reținut că, odată începută cercetarea judecătorească, este firesc ca aceasta să rămână în competența instanței respective, iar împrejurarea că o astfel de cauză nu poate fi trimisă în procedura camerei preliminare nu are semnificația unei privări de drepturi a autorului câtă vreme aspectele ce țin de această procedură au fost deja dezlegate și câtă vreme, potrivit art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecății exercită și funcția de judecată în cauză.

19. În acest context, Curtea reține că cercetarea judecătorească se circumscrie activității specifice desfășurate de instanța judecătorească, ce are ca scop stabilirea adevărului în cauza supusă judecății, motiv pentru care se administrează și se verifică toate probele existente la dosar în așa fel încât să se ajungă la soluționarea legală și temeinică a cauzei respective. În doctrină s-a arătat că cercetarea judecătorească are ca obiect, în primul rând, readministrarea probelor care au fost strânse în cursul urmăririi penale, ca cerință a principiului nemijlocirii ședinței de judecată, în scopul perceperii directe, nemijlocite a probelor de către instanța de judecată. Nu este vorba însă de o simplă reproducere a probelor, ci de o administrare a lor în noi condiții de către instanța de judecată, cu participarea procurorului, a părților și a persoanei vătămate, sub controlul publicului asistent. Totodată, cercetarea judecătorească are ca obiect administrarea oricăror probe necesare în vederea

lămuririi cauzei sub toate aspectele. Atât administrarea probelor strânse în cursul urmăririi penale, cât și administrarea probelor noi se realizează prin mijloacele de probă legale, obținute prin procedeele probatorii corespunzătoare caracterului public, oral și contradictoriu al judecății.

20. Astfel, în privința cauzelor aflate în curs de judecată în primă instanță, la care se referă dispozițiile art. 7 din Legea nr. 255/2013, la data intrării în vigoare a noii reglementări fusese depășit momentul citirii/prezentării succinte a actului de sesizare a instanței, cauza putându-se afla în oricare dintre momentele la care art. 323—342 din Codul de procedură penală din 1968 se referă.

21. Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că principiul nemijlocirii este o garanție importantă în procesul penal în cadrul căruia observațiile făcute de instanță cu privire la comportamentul și credibilitatea unui martor pot avea consecințe importante pentru inculpat. Prin urmare, o modificare adusă compunerii instanței de judecată ulterior audierii unui martor important ar trebui să determine în mod normal o nouă audiere a martorului respectiv (Hotărârea din 18 martie 2014, pronunțată în Cauza *Beraru împotriva României*, paragraful 64). Curtea a constatat că, potrivit principiului nemijlocirii, într-o cauză penală, decizia ar trebui să fie luată de judecătorii care au fost prezenți pe parcursul întregii proceduri și al administrării probelor. Cu toate acestea, nu se poate considera că acest lucru constituie o interdicere a oricărei modificări în componența unei instanțe judecătorești în cursul unei cauze. Este posibil să apară factori administrativi sau procedurali foarte clari care pot face imposibilă participarea continuă a unui judecător la un caz. Pot fi luate măsuri pentru a se asigura că judecătorii care continuă judecarea cauzei au o înțelegere adecvată a probelor și a argumentelor, de exemplu, prin punerea la dispoziție a transcrierilor, în cazul în care credibilitatea martorului în cauză nu este contestată, sau prin organizarea unei reluări a argumentelor relevante sau a unor martori importanți în fața instanței nou-compuse (Hotărârea din 2 decembrie 2014, pronunțată în Cauza *Cutean împotriva României*, paragraful 61).

22. Având în vedere aceste aspecte, Curtea reține că, în principiu, pronunțarea soluției într-o cauză penală trebuie realizată de judecătorii care au fost prezenți pe parcursul întregii proceduri și al administrării probelor, schimbarea acestora pe parcursul soluționării cauzei fiind necesar a fi însoțită de anumite garanții (de exemplu, reaudierea unor martori etc.).

23. Raportând aceste considerente la cauza dedusă judecății, Curtea constată că aplicarea legii procesuale noi în toate cauzele, indiferent de momentul procesual la care acestea se aflau, ar fi determinat o modificare completă a compunerii instanței de judecată, cu consecința necesității reluării cercetării judecătorești și a tergiversării soluționării acestora. Or, punând în balanță toate aceste elemente, legiuitorul, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, a optat pentru aplicarea legii procesuale noi doar pentru cauzele în care, la data intrării în vigoare a noii reglementări, nu fusese începută cercetarea judecătorească, pentru cele în care se începuse cercetarea judecătorească legiuitorul optând pentru o ultraactivitate a legii procesuale vechi. Totodată, Curtea constată că, aplicarea imediată a legii noi sau ultraactivitatea legii vechi, în temeiul art. 6 și art. 7 din Legea nr. 255/2013, are în vedere competența instanței de judecată și aplicarea sau nu a dispozițiilor referitoare la camera preliminară, judecata urmând a se desfășura, în toate cazurile, potrivit legii noi. Or, indiferent de instanța competentă să judece cauza, inculpatul are la îndemână toate garanțiile procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, care sunt aplicabile în egală măsură în fața tuturor instanțelor judecătorești.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Jurcă Daniel Sorin în Dosarul nr. 04652/221/2008* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și constată că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru eliberarea, la cerere,
a doamnei Gabriela-Maria Podașcă din funcția de secretar
de stat la Ministerul Tineretului și Sportului**

Având în vedere Cererea doamnei Gabriela-Maria Podașcă înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/857 din 14 februarie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Gabriela-Maria Podașcă se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 15 februarie 2018.

Nr. 75.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor pct. 4.1.a), b), 12 pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 974 din 7 decembrie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *împuternicit* — persoană fizică autorizată să efectueze, în numele investitorului, operațiuni de deschidere de cont de subscriere, de depunere/retragere de numerar în/din contul de subscriere, de subscriere de titluri de stat destinate populației, de virare de sume într-un cont bancar, să solicite și să ridice extrase ale contului de subscriere, în baza unei procuri legalizate la notar, conform anexei nr. 1, și a prezentării documentelor necesare, și anume: buletinul de identitate/carta de identitate al/a împuternicitului legal, în original, în vederea verificării, și în copie, care se arhivează la unitatea Trezoreriei Statului, și buletinul de identitate/carta de identitate al/a investitorului, în copie, care se arhivează la unitatea Trezoreriei Statului și specimenul de semnătură al investitorului, în original, autentificat de un notar public, care se arhivează la unitatea Trezoreriei Statului;”.

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Prospectul de emisiune se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de web a Ministerului Finanțelor Publice, înaintea începerii perioadei de subscriere aferente emisiunii.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Subscrierile se realizează la sediul unității operative a Trezoreriei Statului din raza domiciliului fiscal al

investitorului, în fiecare zi din cuprinsul perioadei de subscriere, conform programului de lucru cu clienții.”

4. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În cazul deschiderii unui cont de subscriere și/sau subscrierii de către un investitor prin intermediul unui împuternicit, acesta trebuie să posede pentru fiecare emisiune de titluri de stat o procură notarială, conform modelului prezentat în anexa nr. 1, și specimenul de semnătură al investitorului autentificat de un notar public. Procura notarială îi conferă împuternicitului dreptul de a efectua operațiuni de deschidere de cont de subscriere, de depunere/retragere de numerar în/din contul de subscriere, de subscriere de titluri de stat destinate populației, de virare de sume într-un cont bancar, de a solicita și ridica extrase ale contului de subscriere. Procura notarială trebuie să conțină referința la numărul ordinului ministrului finanțelor publice care aprobă prospectul de emisiune al emisiunii pentru care se realizează subscrierea, codul emisiunii, volumul de titluri de stat care vor fi subscribe și, după caz, contul bancar al investitorului în care să se efectueze viramente de sume din contul de subscriere.

(2) În cazul în care investitorul revocă procura prevăzută la alin. (1), acesta are obligația să completeze și să depună personal declarația de revocare prevăzută în anexa nr. 5 la unitatea operativă a Trezoreriei Statului pe raza căreia își are domiciliul fiscal, însoțită de declarația notarială de revocare a procurii, în original.”

5. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta anexă.”

6. După anexa nr. 4 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 5, având cuprinsul prevăzut în anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 13 februarie 2018.
Nr. 1.450.

ANEXĂ
(Anexa nr. 5 la anexa la Ordinul nr. 3.139/2017)

DECLARAȚIE DE REVOCARE

Subsemnatul/Subsemnata,, cu domiciliul în, posesor/posesoare al/a CI/BI seria nr., valabil(ă) până la data de, emis(ă) de, CNP, declar prin prezenta că am revocat Procura autentificată cu nr., la Biroul Notarial din

Semnătură

Data

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 185/2013

privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul legal care stă la baza exercitării activității de amplasare a mijloacelor de publicitate în localități, inclusiv în zona drumurilor publice din România, în vederea asigurării condițiilor pentru un cadru construit coerent, armonios, sigur și sănătos, pentru protecția valorilor mediului natural și antropoc, pentru prezervarea calității peisajului și a cerințelor privind asigurarea calității în construcții.

Art. 2. — Prevederile prezentei legi se aplică autorităților administrației publice centrale și locale, precum și tuturor persoanelor fizice și juridice implicate în activitatea de publicitate.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *afiș* — mijloc de transmitere a mesajelor publicitare, culturale, comerciale, politice, de instructaj și altele asemenea, imprimat pe suport hârtie sau pe folie sintetică și expus public;

b) *aviz* — act tehnic cu caracter obligatoriu, emis de structura de specialitate a administrației publice locale, în urma unei proceduri de analiză a proiectului tehnic și a oportunității din punct de vedere urbanistic, pentru amplasarea mijloacelor de publicitate temporară, având structuri fără fundație;

c) *banner* — suport pentru mesajul publicitar confecționat din folie sintetică sau din material textil, în mod obișnuit cu formă dreptunghiulară, ancorat în zone publice;

d) *calcan* — fațadă fără goluri a unei construcții, situată pe limita de proprietate laterală sau posterioară, destinată de regulă să fie acoperită de zidul asemănător al unei clădiri vecine;

e) *ecran publicitar* — ecran cu LED-uri, LCD sau altele asemănătoare, pe care se rulează grafică, spoturi și altele asemenea, cu conținut dinamic și de dimensiuni variabile;

f) *firmă* — orice inscripție, formă sau imagine atașată unei clădiri, cu referire la un operator economic sau la o activitate care se desfășoară în interiorul clădirii;

g) *incintă* — suprafața de teren înconjurată din toate părțile de construcții, de amenajări sau împrejurimi;

h) *indicator publicitar direcțional (panou direcțional)* — înscris, formă ori imagine care indică o direcție, proximitatea unui obiectiv sau a unei clădiri unde se desfășoară o anumită activitate. În aceeași categorie se includ bannerul vertical, caseta luminoasă, tablăta indicatoare, toate de mici dimensiuni, fixate prin prinderi speciale pe clădiri, stâlpi și altele asemenea;

i) *mesh* — suport pentru mesajul publicitar confecționat din material sintetic perforat, cum ar fi plasa fină, de obicei de mari dimensiuni, fixat pe clădiri;

j) *mijloace de publicitate* — ansamblu de elemente constructive (suporturi publicitare, mesh-uri, ecrane publicitare) folosite în scopul prezentării unei activități comerciale,

industriale, artizanale sau liber-profesioniste ori a unui eveniment;

k) *panou publicitar mobil* — panou publicitar de dimensiuni reduse, amplasat la sol, fără fundație sau alt sistem de fixare, stabilizat prin propria greutate;

l) *panou publicitar* — structură provizorie folosită pentru afișarea unui mesaj publicitar;

m) *proiect publicitar special* — construcție provizorie atipică, creată special în scopul promovării unui produs, a unui serviciu sau eveniment și care nu are în alcătuirea sa elemente de fundație și/sau structuri publicitare clasice;

n) *promovare* — ansamblu de activități și mijloace folosite pentru a difuza un produs sau serviciu pe piață;

o) *publicitate* — totalitatea modalităților și instrumentelor specifice utilizate pentru a facilita cunoașterea și aprecierea de către consumatori a anumitor produse, servicii sau pentru a informa publicul asupra unor evenimente, a destinației unor spații, lansări de produse, deschideri de magazine și altele asemenea, precum și orice formă de prezentare a unei activități comerciale, industriale, artizanale sau liber-profesioniste având ca scop promovarea vânzării de bunuri și servicii, de drepturi și obligații;

p) *publicitate luminoasă* — publicitate realizată prin corpuri luminoase, afișe sau panouri luminate printr-o sursă de lumină amplasată astfel încât să asigure iluminarea afișului, panoului ori corpului publicitar;

q) *publicitate pe vehicule* — publicitate realizată prin lipirea de afișe, montarea de panouri sau vopsirea vehiculelor în scopuri publicitare;

r) *publicitate stradală (outdoor)* — publicitate efectuată în spații deschise, în exteriorul clădirilor;

s) *publicitate temporară* — publicitate realizată cu ocazia unor evenimente, manifestații culturale sau sportive, precum și pentru acțiuni de promovare de produse sau activități;

ș) *reclamă publicitară* — activitate prin care o persoană fizică sau juridică promovează un brand, marcă, serviciu, informație utilă, activitate, produs, idee, folosind mijloace de promovare cunoscute în scopul de a convinge, a face cunoscut sau a atenționa publicul larg;

t) *steag publicitar* — piesă de stofă, pânză sau material plastic atașată la un suport lance, catarg sau stâlp, purtând culori, embleme, simboluri sau mesaje publicitare;

ț) *structură de publicitate autoportantă* — cadru suport amplasat la sol, fără fundație sau alt sistem de fixare, stabilizat prin propria greutate, pe care sunt dispuse fețe realizate din materiale ușoare de tip mesh, plasă fină, pânză și altele asemenea, pe care se află imprimate reclame și mesaje publicitare;

u) *mesh digital* — suport publicitar de mari dimensiuni expus pe suprafața exterioară a unui imobil și care folosește modul electronic de afișare a reclamei.

*) Republicată în temeiul art. VIII din Legea nr. 154/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 3 iulie 2017.

Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 5 iulie 2013 și, ulterior, a mai fost modificată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2013 pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (1) al art. 56 din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 793 din 17 decembrie 2013, și aprobată prin Legea nr. 247/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 30 octombrie 2015.

CAPITOLUL II

**Aprobarea executării lucrărilor
pentru amplasarea mijloacelor de publicitate**

Art. 4. — (1) Aprobarea amplasării, executării lucrărilor, menținerii mijloacelor de publicitate, respectiv desființării acestora, pe fațadele clădirilor sau ale celor care au un sistem propriu de susținere în raport cu pământul se poate realiza numai în condițiile emiterii autorizației de construire, respectiv de desființare.

(2) În autorizația de construire, emitentul autorizației va preciza caracterul provizoriu al construcției, precum și durata de autorizare a suportului construcției mijlocului de publicitate.

(3) Mijloacele de publicitate amplasate pe schelele montate pe fațadele construcțiilor noi, aflate în diferite faze de execuție, sau ale celor existente, aflate în reparație, ori pe elementele de împrejmuire a șantierului, inclusiv pe utilajele folosite la lucrările de construcție, se autorizează odată cu autorizarea organizării de șantier și este valabilă pe toată durata existenței acesteia.

(4) Proprietarii imobilelor care și-au dat acordul pentru amplasarea mijloacelor de publicitate sunt obligați, în condițiile alin. (1), să solicite executantului construcției suportului publicitar autorizația de construire.

Art. 5. — (1) În cazul expirării termenului de autorizare provizorie a construcției publicitare, conform prevederilor art. 4 alin. (2), iar acest termen nu a fost prelungit, proprietarul suportului publicitar și cel al imobilului, pe care este amplasată construcția-suport, sunt obligați, sub sancțiunea legii, să desființeze construcția-suport pentru mijlocul de publicitate și să aducă imobilul la starea inițială, pe cheltuielă proprie.

(2) Dacă până la data expirării termenului de autorizare sau a termenului de prelungire a autorizării, după caz, mijlocul de publicitate amplasat provizoriu nu este desființat, în termen de cel mult 30 de zile primarul/primarul general al municipiului București va dispune desființarea construcției-suport pentru mijlocul de publicitate provizoriu, pe cale administrativă, indiferent de categoria de proprietate pe care aceste construcții provizorii sunt amplasate, fără a se emite autorizații de desființare și fără sesizarea instanțelor de judecată.

(3) Cheltuielile rezultate ca urmare a acțiunilor prevăzute la alin. (2) sunt în sarcina proprietarului construcției și vor fi recuperate ulterior de la acesta, în condițiile legii.

(4) Sistemele de ancoraj ale mijloacelor de publicitate amplasate pe construcții existente sunt supuse inspecțiilor obligatorii privind urmărirea comportării în timp a construcțiilor pentru care, periodic, dar nu mai puțin de o dată la 2 ani, un specialist tehnic atestat ca expert pentru cerința *rezistență mecanică și stabilitate* va întocmi un raport tehnic de inspecție care, prin grija proprietarului, va fi comunicat inspectoratului județean în construcții în a cărui arie teritorială este situată construcția, din care să rezulte faptul că menținerea utilizării acestora nu prezintă un grad de pericol public datorat factorilor de risc naturali, fenomene meteorologice periculoase, seisme și altele, care să poată genera consecințe grave: pierderi de vieți omenești, vătămare gravă a integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, distrugerea totală sau parțială a unor bunuri ori alte consecințe deosebit de grave care, potrivit dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, pot constitui infracțiuni.

Art. 6. — În cazul amplasării mijloacelor de publicitate temporare pe pământ, care nu necesită fundații, în cadrul unor campanii publicitare și/sau activități de promovare ce nu depășesc 30 de zile și care se desfășoară pe domeniul public sau privat al statului și/sau al unităților administrativ-teritoriale ori pe proprietate privată a persoanelor fizice și/sau juridice, în condițiile prezentei legi, autoritatea administrației publice locale poate aproba, la cererea solicitanților, amplasarea unor astfel de mijloace de publicitate temporară.

Art. 7. — (1) Aprobarea pentru construcția mijlocului de publicitate temporară, potrivit dispozițiilor art. 6, se poate da

pentru o perioadă de cel mult 30 de zile și poate fi prelungită doar o singură dată, la cererea solicitantului, pentru o perioadă cel mult egală cu cea aprobată inițial.

(2) La expirarea perioadei de aprobare a mijlocului de publicitate temporară, solicitantul are obligația de a desființa construcția și de a aduce amplasamentul pe care a fost montată aceasta la starea lui inițială; în caz contrar primarul/primarul general al municipiului București va proceda potrivit prevederilor art. 5 alin. (2).

CAPITOLUL III

Reguli generale privind stabilirea zonelor de publicitate

Art. 8. — (1) Autoritățile administrației publice locale din municipii și orașe, precum și comunele cu monumente înscrise în Lista patrimoniului mondial — UNESCO vor aproba prin hotărâre a consiliului local, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, regulamentul local de publicitate, cuprinzând inclusiv delimitarea în cadrul teritoriului administrat, a zonelor de publicitate lărgită și, respectiv, a zonelor de publicitate restrânsă, în corelare cu documentațiile de urbanism aprobate.

(2) Prin regulamentul local de publicitate se vor stabili, pe zone, atât amplasamentele, cât și categoriile de mijloace de publicitate admise pe zonele respective.

(3) Autoritățile administrației publice locale din comune pot adopta regulamente locale privind amplasarea mijloacelor de publicitate proprii sau pot controla această activitate în baza prevederilor prezentei legi.

Art. 9. — (1) *Zonele de publicitate restrânsă* sunt zone din localitate în care se impun restricții speciale sau/și sunt permise numai anumite categorii de mijloace de publicitate.

(2) Categoriile de mijloace de publicitate permise conform alin. (1) sunt stabilite prin regulamentul local de publicitate, astfel încât prin dimensiuni, formă sau amplasare să nu altereze caracteristicile arhitecturale și ambientale ale zonei.

(3) *Zonele de publicitate restrânsă* sunt, dar fără a se limita la acestea: zonele construite protejate stabilite prin documentațiile de urbanism aprobate în condițiile legii, centrele istorice ale localităților, precum și zonele de protecție ale monumentelor istorice, monumentelor de for public și/sau monumentelor naturii, zonele de protecție ale obiectivelor cu valoare arhitecturală și/sau ambientală deosebită.

(4) În cadrul zonelor de publicitate restrânsă pot fi delimitate spații în care este interzisă amplasarea mijloacelor de publicitate, cu excepția firmelor. În aceste spații, forma și dimensiunea firmelor vor fi avizate de către arhitectul-șef și/sau persoana cu atribuții de urbanism din cadrul unității administrativ-teritoriale.

Art. 10. — (1) *Zonele de publicitate lărgită* sunt zone în care pot fi amplasate toate categoriile de mijloace de publicitate.

(2) Pentru zonele de publicitate lărgită, potrivit regulamentelor locale de publicitate sau prezentei legi, autoritățile administrației publice locale au obligația ca, prin autorizațiile de construire emise și/sau aprobările date, să asigure coerența imaginii urbane.

Art. 11. — (1) În vederea punerii în aplicare a prevederilor prezentei legi, primarul/primarul general al municipiului București, în aria sa de competență, prin direcția specializată privind amenajarea teritoriului și urbanismul, din aparatul de specialitate, are următoarele obligații:

a) inițiază, în baza documentațiilor de urbanism aprobate, delimitarea în cadrul teritoriului administrat, a zonelor de publicitate lărgită și, respectiv, a zonelor de publicitate restrânsă, precum și elaborarea regulamentului local de publicitate sau amendarea regulamentului local de publicitate deja aprobat;

b) identifică și propune amplasamentele și categoriile de mijloace de publicitate admise pentru fiecare dintre zone.

(2) În vederea realizării activităților prevăzute la alin. (1), se va constitui un grup de lucru ce va fi coordonat de primar/primarul general al municipiului București.

(3) Grupul de lucru va fi constituit după cum urmează:

a) pentru municipii, orașe și comunele cu monumente înscrise în lista patrimoniului național/UNESCO:

— 3 reprezentanți din instituția arhitectului-șef/departamentul specializat privind amenajarea teritoriului și urbanismul din aparatul de specialitate, direcția tehnică, direcția de patrimoniu sau de administrare a domeniului public;

— 3 specialiști atestați după cum urmează: 2 arhitecți cu drept de semnătură acordat, conform legii, de Ordinul Arhitecților din România, și un specialist atestat de Registrul Urbiștilor din România în domeniul urbanismului și peisajului;

— un reprezentant al direcției județene pentru cultură, respectiv a municipiului București;

— un reprezentant al agenției județene pentru protecția mediului;

— un reprezentant al poliției rutiere;

b) pentru celelalte comune:

— un reprezentant din instituția arhitectului-șef/departamentul specializat privind amenajarea teritoriului și urbanismul, din aparatul de specialitate, direcția tehnică, direcția de patrimoniu sau de administrare a domeniului public;

— un specialist atestat de Ordinul Arhitecților din România și de Registrul Urbiștilor din România în domeniul arhitecturii, urbanismului și amenajării teritoriului și peisajului;

— un reprezentant al direcției județene pentru cultură, respectiv a municipiului București;

— un reprezentant al agenției județene pentru protecția mediului;

— un reprezentant al poliției rutiere.

(4) Propunerile privind regulamentele locale de publicitate, a zonelor de publicitate lărgită și, respectiv, a zonelor de publicitate restrânsă, precum și a amplasamentelor și categoriile de mijloace de publicitate admise pentru fiecare dintre zone, elaborate de grupul de lucru vor fi supuse consultării operatorilor economici din domeniul publicității.

(5) Regulamentele locale de publicitate elaborate în conformitate cu prevederile alin. (1)–(4), inclusiv delimitarea zonelor de publicitate lărgită și, respectiv, a zonelor de publicitate restrânsă, amplasamentele și categoriile de mijloace de publicitate admise pentru fiecare dintre zone vor fi avizate de către comisiile tehnice de amenajare a teritoriului și de urbanism constituite în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, aflate, după caz, în coordonarea președinților consiliilor județene sau a primarilor, respectiv a primarului general al municipiului București.

(6) După obținerea avizului menționat la alin. (5), regulamentul local de publicitate, inclusiv stabilirea zonelor de publicitate restrânsă și, respectiv, a zonelor de publicitate lărgită, amplasamentele și categoriile de mijloace de publicitate admise pentru fiecare dintre zone se supune spre aprobare consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

Art. 12. — (1) Concesionarea, închirierea sau asocierea în participație a amplasamentelor și a mijloacelor de publicitate se va face de către autoritățile administrației publice locale în condițiile legii.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale sunt obligate să organizeze procedura privind atribuirea prin concesionare, închiriere sau asociere în participație a amplasamentelor și mijloacelor de publicitate stabilite prin regulamentele locale de publicitate, pe zone de publicitate și/sau tipuri de mijloace de publicitate, cu respectarea procedurilor legale privind atribuirea contractelor de achiziție publică.

(3) Organizatorii procedurii de concesionare, închiriere sau asociere în participație a spațiilor comerciale în condițiile alin. (1) și (2) sunt obligați să prevadă, în caietele de sarcini, obligația

oferanților declarați câștigători de a asigura accesul nediscriminatoriu al tuturor operatorilor de publicitate la utilizarea amplasamentelor stabilite prin regulamentul local de publicitate.

CAPITOLUL IV

Reguli generale privind amplasarea mijloacelor de publicitate

Art. 13. — (1) Amplasarea mijloacelor de publicitate se poate face atât pe domeniul public sau privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale, cât și pe proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, cu acordul acestora și cu respectarea prevederilor legale.

(2) Pe întreaga perioadă de valabilitate a autorizării construcțiilor-suport pentru mijloacele de publicitate, indiferent de regimul de proprietate al imobilelor sau terenurilor pe care acestea sunt amplasate, proprietarul construcției-suport are obligația afișării permanente de materiale publicitare.

(3) În situația în care proprietarul construcției-suport pentru mijloace de publicitate nu are contracte de publicitate în derulare, va afișa materiale privind propria activitate sau materiale privind campanii educaționale, umanitare, sociale, culturale de interes public.

(4) Primarul sau primarul general al municipiului București este obligat să ceară proprietarului mijlocului de publicitate desființarea construcției-suport pentru mijlocul de publicitate, atunci când constată lipsa afișării materialelor publicitare pe o perioadă mai mare de 60 de zile.

Art. 14. — Mijloacele de publicitate care se amplasează în zona drumurilor publice se autorizează și se execută cu respectarea prevederilor actelor normative în vigoare privind regimul drumurilor și circulația pe drumurile publice, ale normelor tehnice privind proiectarea și amplasarea construcțiilor, instalațiilor și panourilor publicitare în zona drumurilor, pe poduri, pasaje, viaducte și tuneluri rutiere, precum și ale legislației ce reglementează domeniul public și regimul proprietății.

Art. 15. — (1) Amplasarea mijloacelor de publicitate este interzisă în următoarele situații:

a) în ariile naturale protejate de interes național și internațional, cu excepția intravilanului incluse în acestea;

b) în spații verzi cu caracter ornamental sau cu valoare deosebită;

c) în locurile de joacă sau locurile de odihnă situate în zona blocurilor de locuințe colective;

d) pe clădirile reprezentând sedii ale autorităților administrației publice locale și centrale, precum și ale instituțiilor publice, cu excepția afișajelor care anunță activitatea ce se desfășoară în interiorul sediilor;

e) pe arbori;

f) pe zona carosabilă a străzilor și a drumurilor, indiferent de categoria acestora;

g) pe obiectele de artă monumentală și monumentele de for public;

h) pe monumentele istorice, cu excepția firmelor care anunță activitatea ce se desfășoară în interiorul clădirii și a mesh-urilor amplasate pe perioada efectuării lucrărilor de consolidare/restaurare în condițiile prezentei legi;

i) pe clădirile aflate în stare avansată de deteriorare, în situația în care amplasarea mijlocului de publicitate afectează structura de rezistență și/sau stabilitatea și integritatea elementelor constructive și decorative ale anvelopei clădirii;

j) în incinta și pe elementele de împrejmuire a cimitirelor, lăcașurilor de cult, troițelor, scuarurilor, parcurilor și grădinilor publice;

k) în zonele în care a fost restricționată sau interzisă publicitatea prin Regulamentul local privind amplasarea mijloacelor de publicitate;

l) în interiorul intersecțiilor și al sensurilor giratorii, în spațiu destinat circulației autovehiculelor și semnalizării rutiere, în zone în care desfășurarea în condiții normale a traficului ar putea fi perturbată;

m) pe parapetele și/sau pereții pasajelor rutiere subterane și supraterane ori sub poduri;

n) pe semnele de circulație, inclusiv pe stâlpii de susținere a elementelor de semnalizare rutieră sau de circulație, pe stâlpii de alimentare cu energie electrică, pe stâlpii de iluminat public, pe stâlpii de susținere a elementelor de transport public, pe stâlpii de telecomunicații sau orice alt tip de stâlpi amplasați în localități sau de-a lungul arterelor de circulație;

o) în zona de protecție a autostrăzilor, pe benzile metalice de delimitare a sensurilor de circulație a autostrăzilor sau drumurilor naționale expres, precum și pe benzile laterale de protecție a sensurilor de circulație;

p) pe lucrările de artă care traversează drumul, pe portale cu semnalizare rutieră sau în soluții independente autoportante în traversarea drumului.

(2) Se interzice acoperirea cu orice mijloc de publicitate a suprafețelor vitrate ale clădirilor.

(3) Se interzic amplasarea și utilizarea mijloacelor de publicitate sonore care pot tulbura liniștea publică, cu excepția vehiculelor publicitare utilizate în condițiile prezentei legi.

(4) Se interzice amplasarea mijloacelor de publicitate care prin formă, conținut, dimensiuni și culori în combinații specifice pot fi confundate cu mijloacele de semnalizare rutieră sau împiedică vizibilitatea acestora, precum și a indicatoarelor de orientare și informare.

(5) Atunci când, pe fațada sau calcanul unei clădiri, pot fi amplasate mai multe mijloace de publicitate, cu excepția firmelor, acestea vor fi realizate unitar, ca tip, dimensiune și încadrare simetrică, pe fațada sau calcanul clădirii.

Art. 16. — Se interzice amplasarea mijloacelor de publicitate la o distanță mai mică de 2,00 m față de limita de proprietate a imobilelor sau terenurilor private ale persoanelor fizice și/sau juridice, fără acordul scris al proprietarilor, și numai dacă, prin această amplasare, nu se afectează accesul și utilizarea fără îngrădire a proprietății și/sau nu se estompează în niciun fel vizibilitatea din și înspre proprietate.

Art. 17. — (1) În scopul asigurării siguranței cetățenilor și integrității bunurilor, operatorii de publicitate vor realiza mijloacele publicitare cu materiale și sisteme constructive ce respectă prevederile legale privind calitatea în construcții.

(2) Operatorii de publicitate au obligația să asigure identificarea panourilor publicitare prin inscripționarea acestora cu informații privind denumirea operatorului, codul de identificare fiscală a acestuia și numărul autorizației de construire.

CAPITOLUL V

Reguli specifice pentru categoriile de mijloace de publicitate

SECȚIUNEA 1

Reguli generale privind amplasarea firmelor

Art. 18. — (1) Firmele se amplasează pe fațadele clădirilor sau în locuri special amenajate, după cum urmează:

a) pe clădirile de locuit având spații cu altă destinație la parter sau mezanin, se amplasează numai pe porțiunea de fațadă corespunzătoare acestor spații sau pe parapetul plin și continuu al primului etaj, unde este cazul, cu acordul proprietarilor;

b) firmele în consolă se amplasează la o înălțime minimă de 2,50 m de la nivelul trotuarului. Față de planul vertical al fațadei, firmele vor putea ieși în consolă maximum 1,20 m, dar păstrând o distanță de minimum 1,00 m față de planul vertical ce trece prin bordura carosabilului sau față de limita interioară a plantației de aliniament;

c) copertinele pe care se inscripționează o firmă vor fi amplasate la minimum 2,50 m înălțime față de nivelul trotuarului și vor ieși din planul fațadei maximum 1,50 m; ele vor păstra o distanță de minimum 1,00 m față de planul vertical ce trece prin bordura carosabilului sau față de limita interioară a plantației de aliniament;

d) în cazul amplasării firmelor pe aticul clădirilor de locuințe colective sau pe parapetul plin al etajului I, după caz, firmele nu vor depăși dimensiunile elementelor constructive-suport;

e) în cazul apartamentelor în care se derulează activități cu caracter temporar situate în clădiri de locuințe colective, firmele aferente se amplasează la parterul clădirii, cu acordul proprietarilor afectați.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. e), firmele se amplasează astfel:

a) în zona scării de acces corespunzătoare, dacă apartamentul este situat la alte niveluri decât la parter sau demisol;

b) fără a depăși limita spațiului respectiv, dacă apartamentul este amplasat la parter sau demisol.

Art. 19. — (1) Amplasarea firmelor și copertinelor inscripționate se autorizează în condițiile art. 4.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autorizația de construire nu este necesară în cazul firmelor inscripționate pe vitrinele și ușile de acces, în condițiile prezentei legi.

(3) Firmele inscripționate pe vitrinele/ușile de acces se pot amplasa în baza avizului emis de autoritățile administrației publice.

(4) Amplasarea materialelor publicitare prevăzute la alin. (3) se va face după achitarea taxelor de publicitate prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 20. — (1) Pe fațada spațiilor comerciale de la parterul imobilelor de locuit se pot amplasa, alături de firme, și alte mijloace de publicitate, cu acordul proprietarilor și cu respectarea prevederilor referitoare la autorizarea și executarea firmelor.

(2) Publicitatea amplasată pe fațada unui spațiu comercial se va diferenția față de firmă prin culoare, formă sau dimensiune.

Art. 21. — (1) În cazul firmelor iluminate, reflectoarele se vor amplasa astfel încât să asigure o iluminare uniformă, care să pună în valoare clădirea și care să nu deranjeze traficul auto și pietonal, reflectoarele fiind mascate de elemente ale construcției sau firmei.

(2) Firmele iluminate vor fi amplasate la minimum 3,00 m de la nivelul solului.

(3) Firmele iluminate amplasate la mai puțin de 30 m de semnalizările rutiere nu vor folosi culorile specifice acestora și nici lumină intermitentă.

SECȚIUNEA a 2-a

Reguli generale privind amplasarea panourilor publicitare, a ecranelor și publicității luminoase

Art. 22. — (1) Este interzisă amplasarea oricărui mijloc de publicitate pe stâlpii de telecomunicații din lemn și/sau pe cei special destinați susținerii semafoarelor.

(2) Este permisă amplasarea de mijloace publicitare pe stâlpii de iluminat, pe stâlpii special construiți pentru susținerea de cabluri de alimentare electrică a rețelei de transport în comun și/sau pe alți stâlpi ce permit amplasarea de mijloace publicitare, numai cu avizul autorității administrației publice locale și avizul deținătorului/propietarului sau administratorului stâlpului.

Art. 23. — (1) Pot fi amplasate panouri publicitare și publicitate luminoasă pe fațade, pe terase ori acoperișuri ale clădirilor, astfel încât sistemele lor de prindere să nu constituie o sursă de accidente și să nu afecteze structura de rezistență și funcționarea optimă a clădirilor.

(2) Pot fi amplasate ecrane publicitare, care să fie dotate cu sisteme care să permită modificarea intensității luminilor, pe calcane, pe fațade, pe terase ori acoperișuri ale clădirilor, astfel încât sistemele lor de prindere să nu constituie o sursă de accidente și să nu afecteze structura de rezistență și funcționarea optimă a clădirilor și de asemenea, prin intensitatea luminii și frecvența succedării imaginilor derulate, să nu existe riscul perturbării circulației rutiere în zona în care sunt amplasate, în acest sens fiind obligatoriu avizul emis de poliția rutieră.

(3) Proprietarii ecranelor publicitare amplasate potrivit alin. (2) sunt obligați ca, pe timp de noapte, să reducă intensitatea luminii acestor mijloace de publicitate cu 35%.

(4) Amplasarea panourilor publicitare, a ecranelor și publicității luminoase pe clădiri se autorizează numai în baza unei expertize tehnice elaborate în condițiile legii de către experți tehnici atestați, precum și a documentației tehnice pentru autorizare, verificată de verificatori de proiecte atestați pentru cerințele esențiale de calitate „rezistență mecanică și stabilitate”, „siguranță în exploatare” și „securitate la incendiu”, prevăzute de legislația în vigoare privind calitatea în construcții.

(5) Verificarea construcției cu privire la respectarea cerințelor esențiale de calitate prevăzute la alin. (4) se realizează prin reexpertizare tehnică, la fiecare 10 ani de la data emiterii autorizației de construire pentru amplasarea structurii publicitare, sau ca urmare a acțiunilor factorilor de risc naturali/antropici asupra construcției/elementului constructiv care susține structura publicitară.

(6) Panourile publicitare amplasate pe calcanele sau fațadele clădirilor nu vor depăși limitele acestora.

Art. 24. — (1) Proprietarii ecranelor publicitare au obligația transmiterii de informații de interes public și local, precum și informații de interes pentru populație în cazul unor situații de urgență.

(2) Conținutul și modul de transmitere a informațiilor vor fi stabilite prin protocol încheiat între proprietarii ecranelor publicitare și autoritățile administrației publice locale, respectiv alte instituții abilitate ale statului.

Art. 25. — În situația amplasării pe terasele sau acoperișurile construcțiilor, panourile publicitare, ecranele și publicitatea luminoasă vor avea următoarele înălțimi:

a) cel mult 3,00 m, dacă fațada construcției-suport are înălțimea mai mică de 15,00 m;

b) cel mult 1/5 din înălțimea fațadei, dar nu mai mult de 6,00 m, dacă fațada construcției-suport are înălțimea mai mare de 15,00 m.

Art. 26. — (1) Pe stâlpii de iluminat public pe care nu sunt amplasate semnalizări rutiere și indicatoare de circulație se pot amplasa panouri peste cota minimă de +4,00 m de la sol.

(2) Pe un stâlp se pot amplasa maximum două mijloace publicitare, obligatoriu de aceeași dimensiune și simetric așezate de o parte și de alta a stâlpului, iar proiecția la sol a fiecărui mijloc de publicitate se va situa în afara gabaritului carosabilului.

Art. 27. — (1) Panourile publicitare amplasate pe sol vor fi montate astfel încât să nu împiedice circulația rutieră și/sau pietonală ori accesul pietonal și/sau al autovehiculelor de intervenție pe proprietăți, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Ecranele publicitare amplasate pe sol trebuie să respecte condițiile tehnice referitoare la luminozitate și frecvența succedării imaginilor derulate pentru a nu exista riscul perturbării circulației rutiere în zona în care sunt amplasate, fiind necesare un aviz de la poliția rutieră și respectarea condițiilor tehnice prevăzute la art. 23 alin. (2) și (3).

(3) Panourile publicitare, indiferent de tipul de proprietate pe care au fost montate, vor fi amplasate astfel încât proiecția la sol a acestora să fie în totalitate în interiorul proprietății pe care au fost autorizate.

Art. 28. — (1) Pe străzile de categoria I, II și III, conform clasificării prevăzute de legislația în vigoare privind regimul drumurilor, se pot amplasa panouri publicitare cu respectarea legii și a regulamentelor locale de publicitate.

(2) Panourile de mici dimensiuni, respectiv cu suprafață maximă de 2,20 mp, se amplasează la o distanță de cel puțin 25,00 m pe sens între panouri (succesiune/cascadă pe sens de panouri).

(3) Panourile de mari dimensiuni, respectiv cu suprafața maximă de 36,00 mp, se amplasează la o distanță de cel puțin 40,00 m pe sens între panouri (succesiune/cascadă pe sens de panouri).

(4) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1)—(3) mijloacele de publicitate amplasate în interiorul incintelor centrelor comerciale, supermagazinelor, hipermagazinelor, parcurilor comerciale, parcurilor industriale, astfel definite în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 29. — (1) Se interzice montarea pe trotuare și spații pietonale cu lățimea mai mică de 2,25 m, precum și pe zonele verzi dintre trotuar sau spațiu pietonal și carosabil a panourilor publicitare cu structură proprie și elemente de susținere care necesită fundație.

(2) Realizarea elementelor de fundare/ancorare necesare asigurării stabilității panoului de reclamă publicitară se execută obligatoriu îngropat, respectiv sub cota suprafeței solului/trotuarului, până la nivelul solului.

Art. 30. — De-a lungul drumurilor de interes național, județean, precum și a arterelor de centură, conform clasificării prevăzute de legislația în vigoare privind regimul drumurilor, în cadrul zonei de protecție a acestora se pot amplasa panouri publicitare, în următoarele condiții:

a) la minimum 2,50 m înălțime de la sol, pentru panourile cu suprafața utilă mai mare de 2,50 mp per față;

b) cu distanța de minimum 30,00 m între două panouri publicitare pe sectoarele de drum din intravilan;

c) cu distanța de minimum 50,00 m între două panouri publicitare, pe sectoarele de drum din extravilan;

d) la minimum 50,00 m față de intersecțiile cu drumurile laterale cu mai mult de 4 benzi de circulație;

e) în afara curbelor cu vizibilitate redusă;

f) la minimum 50,00 m față de intersecțiile semaforizate.

Art. 31. — Dispozițiile art. 28—30 se completează cu prevederile instituite în aceeași materie de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 32. — (1) Panourile și ecranele publicitare amplasate pe sol în intravilanul localităților vor putea avea suprafețe diferite în funcție de prevederile regulamentului local de publicitate.

(2) În extravilanul localităților pot fi amplasate panouri publicitare pe zona de protecție a drumurilor publice, având dimensiunea de 10,00 x 4,00 m.

SECȚIUNEA a 3-a

Reguli generale privind amplasarea panourilor publicitare mobile

Art. 33. — Pe trotuarele/spațiile pietonale cu o lățime de cel puțin 2,00 m se pot amplasa panouri publicitare mobile pliante, având ca scop promovarea comercială, comunicarea de tarife sau acțiuni promoționale, specifice activității desfășurate de beneficiarul publicității, în următoarele condiții:

a) dimensiunile maxime ale panoului vor fi de 0,50 m x 0,90 m;

b) amplasarea panoului este permisă numai în dreptul spațiului destinat activității care face obiectul publicității și numai pe durata programului zilnic de funcționare a acestuia.

SECȚIUNEA a 4-a

Reguli generale privind utilizarea mobilierului urban ca suport publicitar

Art. 34. — (1) Pot fi utilizate ca suport publicitar următoarele tipuri de mobilier urban: adăposturile destinate publicului/stațiile de autobuz, chioșcurile de ziare și alte chioșcuri cu activități comerciale, coloanele port-afiș, cabinele telefonice și altele asemenea, cu respectarea prevederilor Regulamentului local privind amplasarea mijloacelor de publicitate.

(2) Adăposturile destinate publicului și stațiile de autobuz pot fi utilizate ca suport de publicitate pentru panourile amplasate pe acestea sau care fac parte din componența acestora.

(3) Sunt exceptate de la prevederile prezentei secțiuni suporturile/panourile publicitare care sunt incluse în adăposturile destinate publicului și stațiile de autobuz și fac parte integrantă

din acestea și care au fost autorizate împreună cu acestea, în conformitate cu legislația în vigoare la data autorizării.

(4) Chioșcurile de ziare și alte chioșcuri cu activități comerciale pot fi utilizate ca suport de publicitate, dacă sistemul constructiv al chioșcurilor respective permite o astfel de utilizare; dacă publicitatea se face prin colantare, suprafața totală de publicitate poate fi egală cu suprafața chioșcului.

(5) Se pot instala panouri pe acoperișul adăposturilor destinate publicului, stațiilor de autobuz și al chioșcurilor, dacă sistemul constructiv permite susținerea unor elemente suplimentare care să nu pună în pericol siguranța cetățenilor.

(6) Coloanele port-afiș vor putea fi utilizate numai pentru afișe și/sau anunțuri de spectacole și manifestări culturale; este interzisă suprapunerea de afișe de spectacol în cazul în care termenul la care acestea vor avea loc nu a fost depășit.

SECȚIUNEA a 5-a

Reguli generale privind amplasarea bannerelor și steagurilor publicitare

Art. 35. — Amplasarea de bannere care conțin anunțuri privind promovarea de evenimente culturale, economice, științifice, activități comerciale și altele de această natură se avizează pe baza documentației privind rezistența elementelor de susținere, precum și cu acordul proprietarului elementelor de susținere utilizate în acest scop.

Art. 36. — La amplasarea bannerelor se vor avea în vedere următoarele:

a) nu este permisă amplasarea bannerelor în intersecții, în zone în care împiedică vizibilitatea rutieră sau perspectiva asupra monumentelor istorice ori naturale sau în locuri unde există deja amplasate panouri publicitare;

b) este interzisă amplasarea pe domeniul public a suporturilor/stâlpilor în scopul exclusiv de susținere a bannerelor;

c) bannerele montate perpendicular pe axul drumului vor fi instalate la o înălțime minimă de 5,00 m față de sol, astfel încât să nu afecteze vizibilitatea rutieră și imaginea urbană;

d) bannerele vor fi amplasate astfel încât distanța între acestea să fie de minimum 50,00 m;

e) bannerele se vor monta numai pe artere cu maximum 2 benzi pe sensul de mers (maximum 15,00 m deschidere între stâlpi);

f) bannerele vor avea dimensiuni maxime de 7,00 m la bază, 1,5 m în înălțime și vor avea sistem de prindere din materiale ușoare și rezistente;

g) se interzice amplasarea a mai mult de un banner pe aceeași stâlp de susținere;

h) este permisă amplasarea bannerelor pe o durată de cel mult două luni calendaristice, după care autorizarea se poate prelungi o singură dată;

i) nu este permisă amplasarea bannerelor care obținerea panourilor publicitare amplasate în zonă sau vizibilitatea asupra acestora;

j) amplasarea bannerelor se face în baza unui aviz emis de autoritatea administrației publice locale conform regulamentului local de publicitate și cu avizul/acordul scris al deținătorului stâlpului;

k) la finalul perioadei prevăzute în avizul de amplasare, deținătorul avizului este obligat, sub sancțiunea interzicerii pe viitor a folosirii acestui mijloc de publicitate, să demonteze atât bannerul respectiv, cât și elementele de susținere ale acestuia.

Art. 37. — (1) Steagurile publicitare montate pe catarg și pe stâlpi, la înălțimea minimă de 2,50 m de la cota terenului amenajat, se amplasează numai în locuri în care nu împiedică vizibilitatea circulației rutiere.

(2) Pe un catarg sau stâlp se pot amplasa maximum două steaguri obligatoriu la aceeași înălțime față de sol, de aceeași dimensiune și montate echilibrat pe ambele laturi ale catargului/stâlpului, în același plan.

(3) Durata de menținere a steagurilor publicitare va fi de maximum 90 de zile calendaristice, cu posibilitatea prelungirii acestei perioade cu încă o perioadă de 90 de zile.

(4) Amplasarea steagurilor publicitare se face în aceleași condiții ca și în cazul bannerelor.

(5) Suprafața fiecărui steag este mai mică sau egală cu 2,50 mp, iar baza acestuia nu va putea depăși suprafața de 0,80 m.

(6) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1)—(5) steagurile publicitare amplasate în incintele centrelor comerciale, supermagazinelor, hipermagazinelor, parcurilor comerciale, parcurilor industriale astfel definite în conformitate cu legislația în vigoare, cu condiția să nu afecteze vizibilitatea circulației rutiere.

SECȚIUNEA a 6-a

Reguli generale privind amplasarea mesh-urilor

Art. 38. — (1) Este permisă amplasarea de mesh-uri și mesh-uri digitale în următoarele situații:

a) pe construcții, inclusiv monumente istorice și/sau amplasate în zone în care este interzisă publicitatea, în situația în care acestea constituie protecție către domeniul public pe perioada efectuării lucrărilor de consolidare/restaurare;

b) pe calcanele construcțiilor.

(2) Se pot amplasa mesh-uri și mesh-uri digitale pe fațadele clădirilor de locuit, ale clădirilor cu funcțiuni comerciale și de birouri, dar numai cu acordul proprietarilor clădirilor respective.

SECȚIUNEA a 7-a

Reguli generale privind amplasarea indicatoarelor publicitare direcționale

Art. 39. — (1) Este permisă amplasarea indicatoarelor publicitare direcționale și a casetelor pe stâlpii de iluminat public, dacă pe aceștia nu sunt montate semnalizări rutiere, în următoarele condiții:

a) suprafața indicatorului publicitar direcțional sau a casetei este mai mică sau egală cu 1,50 mp;

b) înălțimea de amplasare este de minimum 3,00 m;

c) pe un stâlp se pot monta maximum două suporturi, dar obligatoriu de același tip, în același plan și simetric amplasate pe stâlp.

(2) Amplasarea de stâlpi-suport pentru indicatoarele publicitare direcționale și a casetelor publicitare se va realiza în baza avizului emis de autoritățile publice locale și în concordanță cu regulamentul local privind amplasarea mijloacelor de publicitate.

SECȚIUNEA a 8-a

Reguli generale privind publicitatea temporară și proiectele publicitare speciale

Art. 40. — (1) Orice persoană fizică sau juridică poate beneficia de dreptul la publicitate temporară, în condițiile prezentei legi, a regulamentului local privind amplasarea mijloacelor de publicitate, a contractelor pe care administrația publică locală le are în derulare și a hotărârilor consiliilor locale/consiliului general al municipiului București.

(2) Amplasarea mijloacelor de publicitate temporară se va stabili în baza avizului sau a autorizației de construire emise de autoritățile publice locale, în concordanță cu regulamentul local privind amplasarea mijloacelor de publicitate.

Art. 41. — În vederea obținerii avizului pentru publicitate temporară, menționat la art. 6, mijloacele de publicitate trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie folosite ca purtător de mesaj în cadrul unor activități de promovare cu durată determinată și precizată în mod explicit în cererea de emiteră a avizului, depusă de solicitant;

b) să poată fi montate/demontate în/din toate amplasamentele aprobate prin avizul pentru publicitate temporară, în cel mult 72 de ore;

c) toate amplasamentele aprobate prin avizul pentru publicitate temporară să fie aduse la starea inițială, în cel mult 48 de ore de la încheierea termenului de valabilitate a avizului pentru publicitate temporară.

Art. 42. — (1) Autoritățile administrației publice locale vor identifica, împreună cu operatorii de publicitate care solicită avizul, amplasamentele destinate pentru mijloacele de publicitate temporară și pentru proiectele publicitare speciale.

(2) În situația în care la încheierea perioadei de valabilitate a avizului pentru publicitate temporară, în conformitate cu prevederile art. 7, există mai multe solicitări de amplasare de mijloace de publicitate temporară, autoritatea administrației publice locale va atribui amplasamentul primei solicitări primite în ordine cronologică la registratura autorității administrației publice locale, conform regulamentului local de publicitate.

(3) În cazul solicitării schimbării locațiilor în alte amplasamente decât cele stabilite inițial, se va obține avizul pentru publicitate temporară al autorității administrației publice locale.

(4) Schimbarea locațiilor prevăzute la alin. (3) se va face numai în situația în care locațiile inițial avizate nu mai pot fi puse la dispoziția contractantului ca urmare a executării unor lucrări de interes public, cu respectarea regulamentului local de publicitate.

Art. 43. — (1) Structurile publicitare autoportante și proiectele publicitare speciale se avizează cu respectarea prevederilor privind publicitatea temporară prevăzute în prezenta lege.

(2) Executarea și amplasarea structurilor publicitare autoportante și a proiectelor publicitare speciale se face în baza unei documentații tehnice întocmite de un arhitect cu drept de semnătură.

SECȚIUNEA a 9-a

Reguli generale privind amplasarea afișelor publicitare și a anunțurilor de mică publicitate

Art. 44. — (1) În vederea asigurării eficienței informării a cetățenilor, a libertății de expresie și esteticii urbane, autoritățile administrației publice locale au obligația de a instala în amplasamente cu vizibilitate, în condițiile regulamentului local de publicitate, panouri speciale destinate afișelor publicitare pentru spectacole publice, teatre, concerte și altele asemenea și a anunțurilor de mică publicitate.

(2) Panourile prevăzute la alin. (1) vor fi curățate săptămânal prin grija compartimentelor de specialitate din cadrul administrației publice locale.

(3) Autoritățile administrației publice locale vor stabili prin regulament local de publicitate ziua din cursul săptămânii în care panourile cu anunțuri de mică publicitate vor fi curățate în vederea actualizării anunțurilor.

(4) Autoritatea administrației publice locale poate stabili și încasa taxa de afișaj de la persoanele fizice și/sau juridice care afișează mesaje pe aceste sisteme de afișaj public.

Art. 45. — Este interzisă amplasarea de afișe publicitare prin aplicarea lor directă pe orice suprafață neamenajată în scop publicitar sau care să acopere alte afișe publicitare deja existente, postate anterior, aflate în perioada de valabilitate, care fac publicitate unor evenimente/acțiuni/campanii aflate în derulare sau care urmează să se deruleze.

SECȚIUNEA a 10-a

Reguli generale privind publicitatea pe vehicule publicitare și pe mijloace de transport în comun

Art. 46. — (1) Vehiculele special echipate în scopuri de publicitate, prin lipirea de afișe, montarea de panouri sau inscripționarea cu texte publicitare ori altele asemenea, vor putea fi autorizate să circule pe teritoriul localității cu condiția obținerii avizului pentru publicitate temporară, pe o durată determinată și pe un traseu stabilit de autoritatea administrației publice locale, conform prevederilor conținute în avizul pentru publicitate temporară.

(2) Staționarea vehiculelor publicitare pe drumurile publice sau în locurile vizibile dinspre acestea este interzisă.

(3) Vehiculele special echipate în scopuri de publicitate nu vor circula în convoi mai mare de două mașini și cu o viteză mai mare decât jumătate din viteza admisibilă pe tronsonul de stradă.

(4) Circulația convoaielor este permisă numai cu ocazia manifestărilor speciale, în baza avizului emis de autoritățile administrației publice, cu durata de valabilitate de o zi.

Art. 47. — Este permisă utilizarea ca suport pentru afișe/reclame publicitare a mijloacelor de transport în comun, cum ar fi tramvaie, troleibuze, autobuze, microbuze, cu condiția ca prin aceasta să nu fie afectată vizibilitatea călătorilor înspre exteriorul mijlocului de transport.

CAPITOLUL VI

Sancțiuni

Art. 48. — Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea materială și contravențională, după caz.

Art. 49. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) amplasarea mijloacelor de publicitate fără aviz pentru publicitatea temporară ori cu nerespectarea prevederilor acestuia și a documentației tehnice care a stat la baza eliberării avizului, precum și montarea panourilor publicitare cu structură proprie și elemente de susținere care necesită fundație, fără autorizație de construire;

b) nerespectarea de către proprietarii mijloacelor de publicitate a tipurilor și dimensiunilor mijloacelor de publicitate admise, în conformitate cu prevederile regulamentelor locale privind amplasarea mijloacelor de publicitate;

c) folosirea mijloacelor de publicitate sonore care pot tulbura liniștea publică, a vehiculelor publicitare care nu au obținut aviz pentru publicitate temporară sau a mijloacelor de publicitate luminoasă care pot perturba traficul auto și pietonal;

d) nerespectarea obligației de a readuce amplasamentul și mediul înconjurător la starea inițială, inclusiv prin înierbare sau asfaltare pentru mijloacele de publicitate amplasate la nivelul solului;

e) nerespectarea obligațiilor privind întreținerea mijloacelor de publicitate și afișarea permanentă a unor mesaje în cadru;

f) amplasarea de afișe publice, a anunțurilor de mică publicitate în alte locuri decât pe panourile special destinate acestora;

g) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a obligației de a instala panouri speciale destinate afișelor publicitare pentru evenimente, spectacole și concerte și a anunțurilor de mică publicitate, precum și de a identifica amplasamentele destinate pentru mijloacele de publicitate temporară și pentru proiectele publicitare speciale.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1), săvârșite de persoanele fizice sau juridice, se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. a), b) și f);

b) cu amendă de la 1.000 lei la 20.000 lei, cele prevăzute la lit. c), d) și g);

c) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, cea prevăzută la lit. e).

Art. 50. — Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții intră în vigoare cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 51. — (1) Controlul de stat privind respectarea aplicării prevederilor prezentei legi pentru amplasarea mijloacelor de publicitate, de către autoritatea publică locală, prin intermediul regulamentelor locale, se exercită de către Inspectoratul de Stat în Construcții.

(2) Primarii și organele de control din cadrul autorităților administrației publice locale au obligația să urmărească respectarea disciplinei în domeniul urbanismului și al autorizării executării lucrărilor pentru amplasarea mijloacelor de publicitate pe teritoriul localităților și, în funcție de încălcarea prevederilor legale, să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(3) Constatarea contravențiilor se face de către persoanele împuternicite din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții pentru contravențiile săvârșite de către autoritățile administrației publice locale și de către organele de control ale autorităților administrației publice locale sau, după caz, de către polițiștii locali în cazul contravențiilor săvârșite de operatorii economici.

(4) Inspectoratul de Stat în Construcții poate dispune oprirea executării lucrărilor de amplasare a mijloacelor de publicitate, atunci când constată că acestea se realizează cu încălcarea dispozițiilor legale.

(5) Inspectoratul de Stat în Construcții aduce la cunoștință autorității administrației publice locale pe teritoriul căreia s-a efectuat controlul constatările și măsurile dispuse, iar organele de control ale autorității administrației publice locale au obligația să se conformeze celor dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții.

(6) Aplicarea sancțiunilor se face după cum urmează:

a) de către agentul constatat, în cazul contravențiilor constatate de către personalul împuternicit din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții;

b) de către șeful compartimentului care coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism sau, după caz, de către primarul localității în care s-a săvârșit contravenția, în cazul contravențiilor constatate de către organele de control ale autorităților administrației publice locale sau de către polițiștii locali.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II—VII din Legea nr. 154/2017 care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 185/2013 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — (1) În termen de 180 de zile de la publicarea prezentei legi, autoritățile administrației publice locale vor asigura elaborarea ori, după caz, actualizarea regulamentelor locale privind amplasarea mijloacelor de publicitate, identificarea amplasamentelor aflate pe domeniul public și privat al statului și al autorității locale pe care se pot amplasa mijloace de publicitate, precum și aducerea acestora la cunoștința publicului.

(2) În situația în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, regulamentul local privind amplasarea mijloacelor de publicitate pe teritoriul localității, aflat în vigoare, conține norme mai permissive sau contradictorii față de cele prevăzute în prezenta lege, autoritățile administrației publice locale vor asigura corelarea prevederilor regulamentelor existente prin modificarea, completarea și actualizarea acestora în termenul prevăzut la alin. (1).

Art. III. — Până la adoptarea unui regulament local privind amplasarea mijloacelor de publicitate pe teritoriul localității ori modificarea și completarea regulamentului local privind

amplasarea mijloacelor de publicitate existent, autorizarea activității de amplasare a mijloacelor de publicitate se va realiza conform prevederilor prezentei legi.

Art. IV. — (1) În vederea asigurării respectării prevederilor regulamentului local privind amplasarea mijloacelor de publicitate cu situația de fapt din teren, autoritățile administrației publice locale, în termen de 90 de zile de la adoptarea acestuia, vor identifica și vor notifica proprietarii de mijloace de publicitate a căror amplasare nu mai corespunde cu noile reglementări, astfel:

a) pentru panourile situate pe domeniul public și privat al statului și al autorităților publice locale, care nu sunt autorizate în conformitate cu prevederile legale sau care au fost amplasate fără respectarea prevederilor legale ori care nu au inscripționate informațiile privind denumirea operatorului și codul de identificare fiscală a acestuia se va dispune dezafectarea;

b) pentru panourile situate pe proprietatea persoanelor fizice sau juridice, care nu au fost autorizate sau care nu au contracte de închiriere valabile ori care nu au inscripționate informațiile privind denumirea operatorului și codul de identificare fiscală a acestuia, se va dispune dezafectarea.

(2) Constituie contravenție nerespectarea obligației de dezafectare și/sau conformare stabilite la alin. (1) lit. a) și b) și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 20.000 lei.

(3) Sancțiunii prevăzute la alin. (2) i se aplică în mod corespunzător dispozițiile cap. VI din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, cu modificările ulterioare.

Art. V. — În termen de 90 de zile de la încheierea procedurilor prevăzute la art. II, concomitent cu acțiunile prevăzute la art. IV, se pot demara procedurile de închiriere/concesiune/taxare pentru ocuparea temporară a domeniului public sau aducerea ca aport într-o asocieră în participație a amplasamentelor identificate pe domeniul public sau privat al statului ori al unității administrativ-teritoriale.

Art. VI. — Mijloacele de publicitate autorizate până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi menținute pe amplasamentele autorizate până la data expirării contractelor de ocupare a locațiilor pe care se află mijloacele de publicitate.

Art. VII. — În termen de 30 de zile de la notificarea emisă conform art. IV alin. (1) lit. a) și b) autoritățile administrației publice locale vor dispune demolarea mijloacelor de publicitate amplasate contrar prevederilor regulamentului local de publicitate pe cheltuiala proprietarului, cu emiterea autorizației de desființare și fără sesizarea instanțelor judecătorești.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 090120